

Čtenář reportér z Přerovska

Staňte se čtenářem reportérem!

více na denik.cz

Školáci z Lipníku nad Bečvou se vypravili na zážitkovou misi do Brna

V úterý 8. listopadu jsme se vypravili na „zážitkovou misi“ do Brna. Autobus plný dětí, pedagogů a očekávání odstartoval hned ráno od budovy naší Střední školy, Základní školy a Mateřské školy Lipník nad Bečvou, Osecká 301.

Stejně jako ta loňská – i letošní mise měla dva cíle: reprezentační a vzdělávací.

„Brno, to je velké město, zavítali jsme k vám přesto,“ uvedla naše představení vedoucí dramatického kroužku Lucie Polášková na 6. ročníku Festivalu setkání v Brně, kterého se naši studenti-herci pravidelně účastní.

Představila naši školu a pohádka „Perníková chaloupka“ mohla začít.

Hercům z naší praktické střední školy se vedlo velmi dobře, všichni si zaslouží velkou pochvalu za skvělé výkony!

Konkurence byla letos velká, účastnilo se sedm škol z celé Moravy, hostovala dokonce i škola ze Slovenska. Po

ukončení soutěžních představení měla porota těžký úkol – určit pořadí. Po důkladném zvažování nakonec spravedlivě zvítězili všichni. Nebylo poražených. Za velmi zdařilá představení i za účast si všichni odvezli diplomy a pěkné dárky.

V hudebním doprovodném programu jsme si se zájmem poslechli japonské ženské duo klavír-violoncello. V závěru festivalu jsme se všichni sešli na diskotéce a parádně jsme si zatančili.

A to byl konec. Opona spadla a my už pomalu začí-

náme přemýšlet, jaké představení si připravíme na další ročník festivalu v roce 2023.

„Ano, vidím úžasné věci,“ řekl Howard Carter 4. listopadu 1922 u průhledu do hrobky faraona Tutanchamona, kterou po patnácti letech hledání objevil v Údolí králů nedaleko egyptského Luxoru. A stejně úžasné věci měla možnost vidět také druhá polovina naší výpravy, žáci druhého stupně ZŠ. Na výstavišti v Brně podnikli fantastickou cestu do minulosti, když navštívili výstavu „Tutanchamon – jeho hrobka a poklady“. Měli tak

jedinečnou možnost nahlédnout do práce archeologů a dozvědět se o starověké egyptské civilizaci víc, než co nabízí učebnice dějepisu.

Formou autentických záběrů viděli objevení hrobky Tutanchamona, největšího světového archeologického nálezů nevyčísitelné hodnoty. Dobře si prohlédli vše, s čím byl mladý faraon pohřben, protože výstava ukazuje pohřební komory, faraonovy poklady a pohřební předměty přesné v takovém uspořádání, v jakém byly Howardem Carterem objeveny přesně před 100 lety. Z toho množství zlata až přecházel zrak...

„Exponáty výstavy jsou dechberoucí a jejich řemeslné zpracování obdivuhodné,“ popisuje zážitek učitelka Jana Mádrová.

Výstava byla skvělá – a už nyní se žáci těší na nové zážitky. Protože, jak pravila Eleanor Rooseveltová: „Účelem života je žít ho, vychutnávat zážitky v maximální míře, dychtivě a bez obav hledat novější a bohatší zážitky.“

Blanka Prudilová

Konal se XVII. ročník pěvecké soutěže Slavíci z Přerova

V dnech 9. až 10. listopadu se konal ve Středisku volného času Atlas a Bios v Přerově, XVII. ročník pěvecké soutěže Slavíci z Přerova.

Do letošního ročníku se přihlásilo 16 základních škol z přerovského okresu a 1 víceleté gymnázium z Kojetína. Ve dvou dnech tak předvedlo své pěvecké dovednosti 90 žáků.

Zpěv se ozýval nejen ze zkušebny Přerováčku, ale i z dalších prostor, kde se sou-

těžící připravovali na svá vystoupení.

Konkurence mezi dětmi byla velká, repertoár soutěží-

cích rozmanitý. Porota hodnotila nejen intonaci a rytmus, pěveckou techniku, ale i výraz a přednes písně. Všichni účastníci dostali diplom a drobnou odměnu za svou odvalu zazpívat a capella před odbornou porotou. Nejlepší zpěváci byli odměněni navíc ještě keramikou z dílny SVČ. Děkujeme všem za účast a těšíme se na shledanou v příštím ročníku soutěže!

Jitka Kreselová, vedoucí hudebního oddělení

Střední škola, Základní škola a Mateřská
škola Lipník nad Bečvou, Osecká 301

VÁNOČNÍ POŠKOLÁČEK

Prosinec 2022

ZŠ OSECKÁ SI UŽILA PYŽAMOVÝ DEN

Vstát z postele a nemuset se převlékat! To si někdy přeje každý.

V pátek 20. ledna si pyžamový den užila celá škola. Někdo si se spacím outfitem moc starostí nedělal, jiný ho dokonale sládl. A konečně jsme mohli školu ukázat i našim plyšákům, které jsme trochu škodolibě vytáhli z postelí, aby si vyzkoušeli, jaké je ranní vstávání!

Všechno doplnil kvíz o spaní lidí i zvířat – víte například, že mravenec usne za den i 253krát? Vy to ale určitě ve škole nezkoušejte!

Libuše Procházková

TŘI KRÁLOVÉ NA DOVOLENÉ

Jak asi tráví dovolenou Tři králové? Výtvarnou odpověď hledali malíři z „duhové mateřinky“ při SŠ, ZŠ a MŠ Lipník nad Bečvou, Osecká 301.

Výtvarnou soutěž „Tři králové na dovolené“ pořádá Charita Jeseník pro děti již 16 let. Naši malí umělci se jí letos zúčastnili poprvé.

Příchodem Tří králů končí kouzelné období Vánoc, které jsme konečně prožili šťastně, radostně a pospolu, bez protiepidemických omezení. „Děti v naší MŠ se v prvním týdnu nového roku naučily známou koledu, vyrobily si královské koruny a seznámily se s tradicí koledování,“ popisuje učitelka Jana Krejčí, co předcházelo vzniku soutěžních obrázků.

A děti popustily uzdu své fantazii. Uznejte, poslat Tři krále na dovolenou k nám na Helfštýn, to je nápad! Vždyť písku a exotiky musí mít po tom dlouhém putování plně ... koruny.

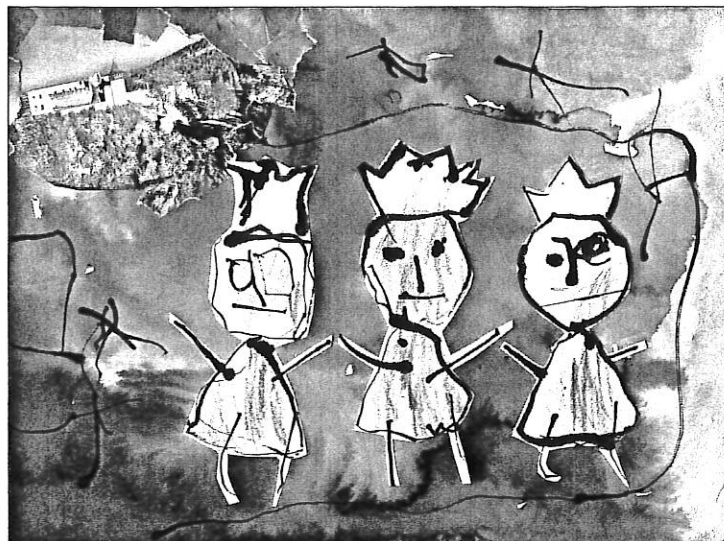
Blanka Prudilová

Plná školka králů, foto z archivu školy

Malíři se svými díly

Jedna ze soutěžních prací: Tři králové putují na dovolenou na hrad Helfštýn

Střední škola, Základní škola a Mateřská
škola Lipník nad Bečvou, Osecká 301

VELIKONOČNÍ A JARNÍ POŠKOLÁČEK

Duben 2023

PŘÍBĚH PANÍ UČITELKY

Již od mateřské školky říkala, že bude paní učitelkou. Vždy ráda chodila vozit a hlídat malé děti příbuzným a známým. A speciálnímu školství pak zasvětila celý svůj profesní život. Při příležitosti letošního Dne učitelů 28. března převzala „Cenu radního Olomouckého kraje pro oblast školství“. Na slavnostním setkání v rámci akce Učitel roku Olomouckého kraje 2023 jí cenu předal krajský radní pro oblast školství Aleš Jakubec. Představujeme MILUŠI JURÁNOVOU, ředitelku Střední školy, Základní školy a Mateřská školy Lipník nad Bečvou, Osecká 301.

Ocenění se už od roku 2011 předává pracovníkům středních škol, vyšších odborných, speciálních i základních uměleckých škol, dětských domovů, pedagogicko-psychologických poraděn a domů dětí a mládeže se sídlem v Olomouckém kraji.

„Miluše Juránová pracuje jako speciální pedagog 40 let. Většinu svého profesního života spojila se speciální školou v Lipníku nad Bečvou. Jako ředitelka školy se zasloužila o rozvoj školy po stránce materiální i odborné. Pod jejím vedením a její zásluhou proběhla v několika etapách velká rekonstrukce školní budovy a byla zřízena speciální mateřská škola. Patří k pedagogům, kteří inspiřují a dávají dobrý příklad svými morálními vlastnostmi, zásadovostí, důsledností, pracovitostí, péčí, pečlivostí, profesionalitou a lidskostí,“ uvedla v nominačním textu Jana Mádrová, zástupkyně ředitelky školy.

Úspěchy našich spoluobčanů jsou pro veřejnost motivující, proto jsem při této slavnostní příležitosti paní ředitelce položila několik otázek:

Je učitelství ve vaší rodině „dědičné“?

V naší rodině jsme měli pár učitelů, kteří mohli být mým vzorem. Můj dědeček Ladislav Vašíček byl odborný učitel hudby, strýc Jan Vašíček a prastrýc Jan Metelka byli učitelé základní školy. Můj pradědeček František Vašíček založil Národní kapelu v Lipníku nad Bečvou.

Proč jste si vybrala studium na vysoké škole se zaměřením na Učitelství pro mládež vyžadující zvláštní péči?

K našim sousedům jezdil vždy na prázdniny malý nevidomý chlapec, byl vždy usměvavý, milý a laskavý. Ráda jsem se o něj starala, jako dítě jsem si s ním hrávala. Možná tehdy mě prvně napadlo, že taková práce by mě jednou v budoucnu mohla bavit. Další osobní zkušenosti s handicapovanými dětmi jsem získávala až teprve v průběhu studia na vysoké škole, kdy jsme jezdili na exkurze do různých zařízení a docházeli na praxe do škol.

Co je podle vás na práci učitele – speciálního pedagoga nejnáročnější?

Po odborné stránce je toto povolání podobné práci psychologa a svou odborností má speciální pedagog blízko i k lékařům. Při mém studiu na vysoké škole se říkalo, že kdo zvládnul na konci prvního ročníku zkoušku z anatomie člověka, ten studium dokončí bez dalších problémů.

V průběhu mé čtyřicetileté učitelské praxe jsem se setkávala s různými druhy postižení žáků a často jsme museli řešit výchovné problémy, které souvisely s jejich zdravotním stavem. Vzdělávání žáků, kteří potřebují speciální metody výuky, individuální přístup a mnohdy velkou míru trpělivosti ze strany speciálních pedagogů, není úplně jednoduché. O to víc nás jaký-

Miluše Juránová

koliv krůček k úspěchu u těchto dětí potěší a ujistí v tom, že naše práce má smysl.

Jak podle vás vnímají poslání speciální pedagogiky rodiče dětí?

Naše škola je u mnohých lidí zaškatulována jako „ta zvláštní“, do které chodí hlavně Romové. Mnozí rodiče dlouho váhají, než se rozhodnou přihlásit své dítě k nám do školy, ale za celou dobu mé praxe se nestalo, že by rodiče zpětně litovali, že se takto rozhodli. Naopak nám opakovaně sdělují, že toto rozhodnutí už měli udělat dávno, protože jejich dítě se zklidnilo, rozzářilo, do školy se těší, a když je spokojené dítě, je spokojený rodič. Snažme se být školou rodinného typu, s rodiči žáků současných i bývalých vycházíme a těší nás, když se nám naši bývalí žáci chodí pochlobit s výučním listem a sdělují nám své úspěchy.

Jak vás vaše povolání lidsky obohatilo?

Vždy mě práce učitele bavila a mnohdy pro mne bylo mé povolání prioritou. To by vám ale potvrdila většina učitelů a učitelék. Bez toho by to ani nešlo. Děti ve škole nás učitele nabíjí svou energií. Zároveň ale platí, že učitel, který není osobnost a nedělá svou práci s láskou, nemá šanci před žáky obstát a být pro ně autoritou. Mnozí naši žáci velice rychle poznají učitele, u kterého si mohou dovolit zlobit, vyrušovat, a tím ukázat svou sílu. Takový učitel to pak nemá ve škole jednoduché.

Co přispělo k vašemu profesnímu růstu?

Jsem ráda, že díky projektu VIP-Kariéra, do kterého byla naše škola zapojena v letech 2005–2014, jsem byla součástí týmu odborníků Národního pedagogického institutu v Praze. Pod metodickým vedením Petra Hanáka nám bylo umožněno účast-

Zleva radní pro oblast školství Aleš Jakubec, Miluše Juránová, vedoucí krajského odboru školství a mládeže Miroslav Gajdůšek (Zdroj fotografie: webové stránky olkraj.cz)

nit se řady vzdělávacích kurzů, díky kterým jsem tak získala mnoho vědomostí a zkušeností v pracovní pozici školního speciálního pedagoga.

Jak dlouho pracujete ve škole v Lipníku nad Bečvou?

Čas je nemilosrdný, ve školství pracuji již 40 let. Vysokou školu jsem ukončila v roce 1983. Tehdy jsme dostávali po škole tzv. umístěnkou, takže jsem od září 1983 nastoupila jako učitelka ve zvláštní škole v Hranicích. Protože jsem měla malé děti, žádala jsem o přestup do Lipníku nad Bečvou. Od září 1988 jsem tedy začala učit ve zvláštní škole v našem městě. Od srpna 2012 jsem se stala ředitelkou této školy. Naše škola se také za ta léta v mnohém změnila, a nebyl to jen její název: zvláštní škola, speciální škola a dnes je její celý název Střední škola, Základní škola a Mateřská škola Lipník nad Bečvou, Osecká 301. Změnily se i možnosti vzdělávání dětí a žáků, kterým se u nás věnujeme.

Jaké předměty jste vyučovala nejraději?

Většina našich učitelů má vystudovanou speciální pedagogiku bez odbornosti k některým předmětům, proto učitelé – speciální pedagogové u nás musí zvládat učit všechny předměty. Takže není snad předmět, který bych v průběhu své dlouholeté praxe neučila. Jako třídní učitelka jsem své žáky učila český jazyk, matematiku, pracovní činnosti, občanskou výchovu, tělesnou výchovu atd. Dnes v pozici ředitelky si chodím „odpočinout“ od ředitelských dokumentů nejraději k žákům střední školy do předmětů „Netradiční řemesla“.

Většina žáků školy, ve které jste ředitelkou, je z Lipníku nad Bečvou. Škola ale není organizací města. Jak vnímáte propojení školy a města?

Zřizovatelem naší školy je Olomoucký kraj, přesto je naše škola již více než 70 let součástí města Lipníku nad Bečvou. Spolupráci s ostatními školami ve městě, s odborem školství městského úřadu a samozřejmě s vedením města vnímám jako velmi dobrou a pro všechny užitečnou. Zejména po

1. 9. 2016, kdy se do povědomí dostává inkluze žáků (tj. vzdělávání všech dětí prioritně v běžných školách), se spolupráce mezi naší školou a běžnými základními školami rozšířila, a troufnu si říci, že komunikace mezi námi je na mnohem lepší a profesionálnější úrovni.

Brzy vás čeká odchod na zasloužený odpočinek. Když se ohlédnete za svou práci, z čeho máte největší radost?

Ano, letošní školní rok je pro mne tím posledním v pozici ředitelky školy. Jsem velice ráda, že díky finanční podpoře našeho zřizovatele se mi podařilo uskutečnit řadu rozsáhlých rekonstrukcí a oprav v budově naší školy: výměnu podlah chodeb, výměnu oken a zateplení budovy školy, rekonstrukci cvičné kuchyňky, vybudování prostorů mateřské školy atd. Mohu tedy předat svému nástupci školu v dobrém stavu.

Myslím si, že ocenění své práce si zaslouží i můj dnes již zesnulý manžel Radoslav Juráň, který v naší škole pracoval řadu let jako školník. Často iniciativně přicházel s návrhy mnoha stavebních úprav a změn ve škole díky své předchozí profesi a dlouholetým zkušenostem v oboru stavebnictví. Některé stavební práce ve škole sám realizoval.

Jsem ráda, že naše škola má u veřejnosti v současnosti tak dobré jméno. Bez sehraného týmu všech pedagogů a asistentů pedagogů by se naše škola nemohla stát tak odborným pracovištěm, které i díky statutu Fakultní školy je velmi často vybíráno studenty pedagogické fakulty pro absolvování praxí. Proto bych zde ráda poděkovala všem zaměstnancům školy za skvěle odváděnou práci.

Jaké máte plány do budoucna?

Plánů mám hodně. Předně se chci věnovat své rodině – dětem, vnukům, a také své mamince, se kterou bydlím společně v mém rodném domě. Nebojím se, že bych se nudila, protože práce kolem domu, zahrádky je pořád hodně. Můj manžel se věnoval celý život chovu hospodářských zvířat a postupně mi tuto zálibu předával, takže se dnes starám i o králíky, slepice a křepečky.

Miluše Juráňová se svými žáky při výuce netradičních řemesel

Můj táta Milan Vašíček byl velký chovatel papoušků, napsal a vydal řadu odborných publikací. Proto si začínám pohrávat s myšlenkou, že se časem spojím s odborníky v tomto oboru a některým nakladatelstvím a pokusím se znovu vydat některé jeho odborné publikace.

S kamarádkami se těšíme na výlety, divadla a koncerty. A pokud by se mi v budoucnu zastesklo po škole, ráda bych se věnovala práci školního speciálního pedagoga.

Co byste popřála tomu, kdo po vás převzme ředitelskou funkci?

Práce ředitele školy je velmi náročná. Ředitel zodpovídá za vše, co se ve škole děje. Proto svému nástupci přeji pevné nervy, hodně zdraví, a věřím, že udrží odbornost našeho pracoviště na tak vysoké úrovni, na jaké je dnes, aby zájem rodičů o umístění dětí k nám i nadále rostl.

Děkuji vám za rozhovor a blahopřeji k zaslouženému ocenění.

Blanka Prudilová
členka zastupitelstva města Lipník n. B.

ŠKOLNÍ DRUŽINA ZŠ HRANICKÁ HLEDALA TALENT

Ve školní družině se uskutečnila akce s názvem „Družina hledá talent“, během které mohl každý ukázat, v čem má nadání.

V čele zasedla pětičlenná porota, která měla nelehký úkol. Na pódiu jsme mohli vidět vystoupení gymnastiky, tance, zpěvu, parkouru, hry na hudební nástroje apod. Celá hala se po každém vystoupení otřásala bouřlivým potleskem. Na závěr akce si vychovatelky připravily taneční vystoupení s názvem „žraločí dítě“. Poté proběhlo vyhlášení těch nejlepších talentů a každý účastník odcházel se sladkou odměnou. Všichni si odpoledne náramně užili a už teď se těšíme na příští rok a nové talenty.

Kristýna Ježková, vychovatelka ŠD ZŠ Hranická

Příběh paní učitelky:

Miluše Juráňová z Lipníku převzala významné ocenění

Již od mateřské školky říkala, že bude paní učitelkou. Vždy ráda chodila vozit a hlídat malé děti příbuzným a známým. A speciálnímu školství pak zasvětila celý svůj profesní život. Při příležitosti letošního Dne učitelů 28. března převzala Cenu radního Olomouckého kraje pro oblast školství. Na slavnostním setkání v rámci akce Učitel roku Olomouckého kraje 2023 jí cenu předal krajský radní pro oblast školství Aleš Jakubec. Miluše Juráňová, ředitelka Střední školy, Základní školy a Mateřská školy Lipník nad Bečvou, Osecká 301.

Zleva radní pro oblast školství Aleš Jakubec, Miluše Juráňová, vedoucí krajského odboru školství a mládeže Miroslav Gajdůšek.

Zdroj: webové stránky olkraj.cz

Miluše Juráňová.

Zdroj: soukromý archiv

Miluše Juráňová se svými žáky při výuce netradičních řemesel.

Zdroj: soukromý archiv

Miluše Juráňová, ředitelka Střední školy, Základní školy a Mateřská školy Lipník nad Bečvou převzala Cenu radního Olomouckého kraje pro oblast školství. | Foto: webové stránky olkraj.cz

Ocenění se už od roku 2011 předává pracovníkům středních škol, vyšších odborných, speciálních i základních uměleckých škol, dětských domovů, pedagogicko-psychologických poraden a domů dětí a mládeže se sídlem v Olomouckém kraji.

„Miluše Juráňová pracuje jako speciální pedagog 40 let. Většinu svého profesního života spojila se speciální školou v Lipníku nad Bečvou. Jako ředitelka školy se zasloužila o rozvoj školy po stránce materiální i odborné. Pod jejím vedením a její zásluhou proběhla v několika etapách velká rekonstrukce školní budovy a byla zřízena speciální mateřská škola. Patří k pedagogům, kteří inspirují a dávají dobrý příklad svými morálními vlastnostmi, zásadovostí, důsledností, pracovitostí, píli, pečlivostí, profesionalitou a lidskostí,“ uvedla v nominačním textu Jana Mádrová, zástupkyně ředitelky školy.

Při této slavnostní příležitosti jsem paní ředitelce položila několik otázek:

Je učitelství ve vaší rodině „dědičné“?

V naší rodině jsme měli pár učitelů, kteří mohli být mým vzorem. Můj dědeček Ladislav Vašíček byl odborný učitel hudby, strýc Jan Vašíček a prastrýc Jan Metelka byli učitelé základní školy. Můj pradědeček František Vašíček založil Národní kapelu v Lipníku nad Bečvou.

Proč jste si vybrala studium na vysoké škole se zaměřením na Učitelství pro mládež vyžadující zvláštní péči?

K našim sousedům jezdil vždy na prázdniny malý nevidomý chlapec, byl vždy usměvavý, milý a laskavý. Ráda jsem se o něj starala, jako dítě jsem si s ním hrávala. Možná tehdy mě prvně napadlo, že taková práce by mě jednou v budoucnu mohla bavit. Další osobní zkušenosti s handicapovanými dětmi jsem získávala až teprve v průběhu studia na vysoké škole, kdy jsme jezdili na exkurze do různých zařízení a docházeli na praxe do škol.

Co je podle vás na práci učitele – speciálního pedagoga nejnáročnější?

Po odborné stránce je toto povolání podobné práci psychologa a svou odborností má speciální pedagog blízko i k lékařům. Při mém studiu na vysoké škole se říkalo, že kdo zvládnul na konci prvního ročníku zkoušku z anatomie člověka, ten studium dokončí bez dalších problémů.

V průběhu mé čtyřicetileté učitelské praxe jsem se setkávala s různými druhy postižení žáků a často jsme museli řešit výchovné problémy, které souvisely s jejich zdravotním stavem. Vzdělávání žáků, kteří potřebují speciální metody výuky, individuální přístup a mnohdy velkou míru trpělivosti ze strany speciálních pedagogů, není úplně jednoduché. O to víc nás jakýkoliv krůček k úspěchu u těchto dětí potěší a ujistí v tom, že naše práce má smysl.

Jak podle vás vnímají poslání speciální pedagogiky rodiče dětí?

Naše škola je u mnohých lidí zaškatulkována jako „ta zvláštní“, do které chodí hlavně Romové. Mnozí rodiče dlouho váhají, než se rozhodnou přihlásit své dítě k nám do školy, ale za celou dobu mé praxe se nestalo, že by rodiče zpětně litovali, že se takto rozhodli. Naopak nám opakovaně sdělují, že toto rozhodnutí už měli udělat dávno, protože jejich dítě se zklidnilo, rozzářilo, do školy se těší, a když je spokojené dítě, je spokojený rodič. Snažíme se být školou rodinného typu, s rodiči žáků současných i bývalých vycházíme a těší nás, když se nám naši bývalí žáci chodí pochlubit s výučním listem a sdělují nám své úspěchy.

Jak vás vaše povolání lidsky obohatilo?

Vždy mě práce učitele bavila a mnohdy pro mne bylo mé povolání prioritou. To by vám ale potvrdila většina učitelů a učitelek. Bez toho by to ani nešlo. Děti ve škole nás učitele nabíjí svou energií. Zároveň ale platí, že učitel, který není osobnost a nedělá svou práci s láskou, nemá šanci před žáky obstát a být pro ně autoritou. Mnozí naši žáci velice rychle poznají učitele, u kterého si mohou dovolit zlobit, vyrušovat, a tím ukázat svou sílu. Takový učitel to pak nemá ve škole jednoduché.

Co přispělo k vašemu profesnímu růstu?

Jsem ráda, že díky projektu VIP-Kariéra, do kterého byla naše škola zapojena v letech 2005–2014, jsem byla součástí týmu odborníků Národního pedagogického institutu v Praze. Pod metodickým vedením Petra Hanáka nám bylo umožněno účastnit se řady vzdělávacích kurzů, díky kterým jsem tak získala mnoho vědomostí a zkušeností v pracovní pozici školního speciálního pedagoga.

Jak dlouho pracujete ve škole v Lipníku nad Bečvou?

Čas je nemilosrdný, ve školství pracuji již 40 let. Vysokou školu jsem ukončila v roce 1983. Tehdy jsme dostávali po škole tzv. umístěnky, takže jsem od září 1983 nastoupila jako učitelka ve zvláštní škole v Hranicích. Protože jsem měla malé děti, žádala jsem o přestup do Lipníku nad Bečvou. Od září 1988 jsem tedy začala učit ve zvláštní škole v našem městě. Od srpna 2012 jsem se stala ředitelkou této školy. Naše škola se také za ta léta v mnohém změnila, a nebyl to jen její název: zvláštní škola, speciální škola a dnes je její celý název Střední škola, Základní škola a Mateřská škola Lipník nad Bečvou, Osecká 301. Změnily se i možnosti vzdělávání dětí a žáků, kterým se u nás věnujeme.

Jaké předměty jste vyučovala nejraději?

Většina našich učitelů má vystudovanou speciální pedagogiku bez odbornosti k některým předmětům, proto učitelé – speciální pedagogové u nás musí zvládat učit všechny předměty. Takže není snad předmět, který bych v průběhu své dlouholeté praxe neučila. Jako třídní učitelka jsem své žáky učila český jazyk, matematiku, pracovní činnosti, občanskou výchovu, tělesnou výchovu atd. Dnes v pozici ředitelky si chodím „odpočinout“ od ředitelských dokumentů nejraději k žákům střední školy do předmětů „Netradiční řemesla“.

Většina žáků školy, ve které jste ředitelkou, je z Lipníku nad Bečvou. Škola ale není organizací města. Jak vnímáte propojení školy a města?

Zřizovatelem naší školy je Olomoucký kraj, přesto je naše škola již více než 70 let součástí města Lipníku nad Bečvou. Spolupráci s ostatními školami ve městě, s odborem školství městského úřadu a samozřejmě s vedením města vnímám jako velmi dobrou a pro všechny užitečnou. Zejména po 1. 9. 2016, kdy se do povědomí dostává inkluze žáků (tj. vzdělávání všech dětí prioritně v běžných školách), se spolupráce mezi naší školou a běžnými základními školami rozšířila, a troufnu si říci, že komunikace mezi námi je na mnohem lepší a profesionálnější úrovni.

Brzy vás čeká odchod na zasloužený odpočinek. Když se ohlédnete za svou práci, z čeho máte největší radost?

Ano, letošní školní rok je pro mne tím posledním v pozici ředitelky školy. Jsem velice ráda, že díky finanční podpoře našeho zřizovatele se mi podařilo uskutečnit řadu rozsáhlých rekonstrukcí a oprav v budově naší školy: výměnu podlah chodeb, výměnu oken a zateplení budovy školy, rekonstrukci cvičné kuchyňky, vybudování prostorů mateřské školy atd. Mohu tedy předat svému nástupci školu v dobrém stavu.

Myslím si, že ocenění své práce si zaslouží i můj dnes již zesnulý manžel Radoslav Juráň, který v naší škole pracoval řadu let jako školník. Často iniciativně přicházel s návrhy mnoha stavebních úprav a změn ve škole díky své předchozí profesi a dlouholetým zkušenostem v oboru stavebnictví. Některé stavební práce ve škole sám realizoval.

Jsem ráda, že naše škola má u veřejnosti v současnosti tak dobré jméno. Bez sehraného týmu všech pedagogů a asistentů pedagogů by se naše škola nemohla stát tak odborným pracovištěm, které i díky statutu Fakultní školy je velmi často vybíráno studenty pedagogické fakulty pro absolvování praxí. Proto bych zde ráda poděkovala všem zaměstnancům školy za skvěle odváděnou práci.

Jaké máte plány do budoucna?

Plánů mám hodně. Předně se chci věnovat své rodině – dětem, vnukům, a také své mamince, se kterou bydlím společně v mém rodném domě. Nebojím se, že bych se nudila, protože práce kolem domu, zahrádky je pořád hodně. Můj manžel se věnoval celý život chovu hospodářských zvířat a postupně mi tuto zálibu předával, takže se dnes starám i o králíky, slepice a křepelky.

Můj táta Milan Vašíček byl velký chovatel papoušků, napsal a vydal řadu odborných publikací. Proto si začínám pohrávat s myšlenkou, že se časem spojím s odborníky v tomto oboru a některým nakladatelstvím a pokusím se znovu vydat některé jeho odborné publikace.

S kamarádkami se těšíme na výlety, divadla a koncerty. A pokud by se mi v budoucnu zastesklo po škole, ráda bych se věnovala práci školního speciálního pedagoga.

Co byste popřála tomu, kdo po vás převezme ředitelskou funkci?

Práce ředitele školy je velmi náročná. Ředitel zodpovídá za vše, co se ve škole děje. Proto svému nástupci přeji pevné nervy, hodně zdraví, a věřím, že udrží odbornost našeho pracoviště na tak vysoké úrovni, na jaké je dnes, aby zájem rodičů o umístění dětí k nám i nadále rostl.

Děkuji vám za rozhovor a blahopřeji k zaslouženému ocenění.

Blanka Prudilová,
pověřená publicitou školy

NEJSME Z CUKRU!

Předpověď počasí pro druhý květen byla děsivá: celý den chladno, zataženo, přeháňky, déšť, viditelnost nízká. Vybaveni pláštěnkami, nepromokavými bundami a odhodláním se i přesto vydali na školní výlet žáci druhého stupně a střední školy praktické při SŠ, ZŠ a MŠ Lipník nad Bečvou, Osecká 301.

„Nejsme přece z cukru, déšť nás nerozpustí,“ řekli jsme si, rádně se na nepohodu připravili a v úterý 2. května ráno nasedli před budovou naší školy do autobusu, který nás odvezl na vrch Soláň. Jméno vrcholu v Hostýnsko-vsetínské hornatině naznačuje, že na tomto místě se ovčím sypávala sůl. Ovečky jsme na lukách soláňského hřebene nepotkali, zato krásných výhledů na obě strany jsme si užili, až se tajil dech: na jedné straně hřeben Beskyd s Radhoštěm, Pustevnami a Lysou horou, na druhé straně pohled na zvlněné Vsetínské vrchy až k Velkým Karlovcím. Cesta z hřebene pod Kotlovou vedla lesem plným jarní vůně, která povzbudila naši chuť k jídlu, a tak svačinka na posezení u (zavřeného) Valašského okénka přišla vhod.

Posílení jsme se vydali směrem k přehradě na Horní Bečvě. Příkrý sestup lesem do údolí Bečvy byl chvíli trochu adrenalinový, ale zvládli jsme ho. Obdivovali jsme jarní květeny, krásná dřevěná stavení i upravené zahrádky. Na závěr si ještě ti nejzdatnější z nás pod vedením učitele Kamila Zemánka vyšlápli na vyhlídku nad přehradou. Výhled odtud byl dechberoucí!

A víte co? Počasí bylo ukázkové a viditelnost skvělá. Pár kapek spadlo, až když se za námi zavřely dveře autobusu, který nás odvezl zpět ke škole. Unavené, ale moc spokojené.

Svačinka u Valašského okénka

Výhled nad sjezdovkou na Beskydy

Před naším druhým školním výletem do lůna horské přírody byla předpověď počasí velmi příznivá. A sluníčko nám opravdu zachovalo přízeň. V úterý 23. května ráno jsme před školou nasedli do autobusu a vydali se vstříc dalšímu cestovatelskému dobrodružství.

Vyvezli jsme se na místo, kde stávala oblíbená chata Tesák. Potěšilo nás, že vedle ní už se buduje restaurace, která dočasně nahradí vyhořelou turistickou útulnu.

Vedoucí zájezdu učitelka Kateřina Zemánková nám naplánovala příjemnou hřebenovku od Tesáku na Hostýn. Vedla svěží šťavnatou zelení a nabízela krásné výhledy po Hostýnských vrších. Závěrečné stoupání na Svatý Hostýn nás trochu „vyšťavilo“, a tak nám odpočinek přišel vhod. Prohlédli jsme si baziliku Nanebevzetí Panny Marie i Jurkovičovu křížovou cestu. Osvěžení zážitky i svačinou jsme pak sestoupili (místy sešplhali) lesem. Cestou podél Bystřičky, zakalené nedávným deštěm, jsme pak došli až do Chvalčova k autobusu.

Možná za to mohlo poctivých dvanáct kilometrů v nohách, že v autobusu bylo znatelně klidněji než cestou na Tesák. Ale užili jsme si opravdu krásný výlet. A k tomu zdravá únava patří.

Těšíme se na další turistické zážitky!

Blanka Prudilová / fotografie z archivu školy

**Všeobecná
oční ambulance**

**PŘIJÍMÁME
NOVÉ PACIENTY**

☎ 731 945 319

🌐 www.ocniolomouc.cz

TROCHA VZRUCHU V SOUTĚŽNÍM DUCHU

Konec školního roku proběhl ve znamení měření sil, dovedností a vědomostí žáků SŠ, ZŠ a MŠ Lipník nad Bečvou, Osecká 301.

V dopravní soutěži jsme opět prověřili své znalosti pravidel bezpečnosti silničního provozu i cyklistické dovednosti. V pátek 19. května v rámci akce „Bezpečnost na kole“ se konalo školní kolo pro žáky 4. – 9. třídy. Ve škole si děti formou dopravních testů zopakovaly své teoretické znalosti a následně si projely na kole překážkovou dráhu na stadionu. Nejmenší žáci 1. – 3. třídy navštívili místní dopravní hřiště, kde si hravou formou a jízdou na koloběžkách zopakovali základní pravidla BESIP a dopravní značky.

O týden později ve čtvrtek 25. května se ti nejúspěšnější zúčastnili okresního kola v Přerově. „V konkurenci reprezentantů podobného typu škol z Přerova, Kojetína, Hranic a Prostějova se v kategorii dívek podařilo naší žákyni Valentíně Ždanovové obsadit pěkné druhé místo,“ chválí učitel Vít Kolářek.

Ve středu 14. června odcestoval výběr našich nejlepších žáků základní školy do Přerova na vědomostní soutěže. Pro děti prvních, druhých a třetích tříd to byl „Zvědavý Neználek“. Spolu s na-

Soutěžní výprava se svými diplomy

šimi dětmi se soutěže účastnila družstva ze škol v Přerově, Hranicích a Prostějově.

Za nás soutěžili Natálie Kršáková (1. ročník), Michael Mirga (2. ročník) a Natálie Grundzová (3. ročník) v disciplínách jako skládání dominových kostek, finanční gramotnost, znalost ovoce, zeleniny a zvířecích rodin, čtení s porozuměním atd. V konkurenci dalších tří škol naši nejmladší školáci vybojovali krásné druhé místo.

Ve stejnou dobu žáci 4. – 8. ročníku změřili své síly v vrstevníku z Přerova, Hranic, Prostějova a Kojetína v soutěžích „Moudrá sova“ (český jazyk) a „Bystrá liška“ (matematika). Reprezentovali nás Nella Mirgová (4. ročník), Tereza Janová (5. ročník), Ivan Jano (7. ročník) a Tamara Halušková (8. ročník). Máme radost, že všichni naši žáci se umístili do třetího místa. Nejlepšího možného výsledku dosáhl Ivan Jano, který ve své kategorii zvítězil v obou soutěžích.

Upřímně blahopřejeme všem našim žákům a děkujeme jim za vzornou reprezentaci školy. Jsme na vás hrdí! O to víc, že dokážeme se ctí obstat v náročné konkurenci škol podobného typu z větších měst.

Blanka Prudilová

Žáci 6. a 7. ročníku před jízdami zručnosti

DEVĚTÁCI VYRAZILI ZA MODERNÍMI PAMÁTKAMI PRAHY

Ve středu 14. června si devětáci po dvou letech zopakovali výlet do Prahy. Tentokrát ale nezamířili na Hrad nebo Petřín. Jejich 28 000 kroků je zavedlo na místa modernější historie.

První zastávkou byl vyšehradský hřbitov, kde žáci hledali náhrobky slavných českých osobností a vyplnili pracovní list. Metrem se přesunuli k pravoslavnému kostelu sv. Cyrila a Metoděje, prohlédli si i jeho kryptu, ve které zahynuli českoslovenští parašutisté, kteří spáchali atentát na R. Heydricha, a odpočinuli si u tematického dokumentu.

Cestou kolem Tančícího domu a Národního divadla se žáci zastavili u sousedí Olbrama Zoubka vytvořeného na památku obětem komunismu. Na Kampě všechny překvapila velikost miminek Davida Černého a vznikly krásné fotky u Lennonovy zdi. Přes Karlův most prošli devětáci kolem Rudolína do židovského města. Prohlédli si starý židovský hřbitov a Španělskou synagogu, před níž stojí pomník Franze Kafky.

Po občerstvení v Palladiu se žáci vydali kolem Obecního domu na Václavské náměstí. Lucerna a pamětní deska Jana Palacha na místě, kde se upálil, byly posledními zastávkami. Ve večerních hodinách dorazili devětáci zpět do Lipníka. **Libuše Procházková**

Devětáci ze ZŠ Osecká navštívili Prahu.

AKADEMIE OPĚT PESTRÁ, VESELÁ I DOJEMNÁ

Do posledního místečka se ve středu 28. června zaplnila tělocvična Střední školy, Základní školy a Mateřské školy Lipník nad Bečvou, Osecká 301. Žáci současní i bývalí, pedagogové, rodiče a přátelé školy si nenechali ujít tradiční slavnostní akademii k ukončení školního roku 2022/2023. Tenkrát byly prázdniny na startu. Dnes už jsou v cíli. A zase běžely moc rychle.

Akademie je příležitostí veřejně poděkovat nejlepším, ukázat všem, co jsme se za rok naučili a rozloučit se s těmi, kteří odcházejí.

Třídní učitelé veřejně předali pochvaly nejúspěšnějším žákům svých tříd a poděkovali jim za jejich aktivitu. A to nejen za příkladnou školní práci, ale také za reprezentaci naší školy ve vědomostních a sportovních i dovednostních soutěžích. Při tomto druhu měření sil se naši žáci opakovaně umísťují na předních místech v nelehké konkurenci škol podobného typu z velkých měst našeho regionu. Vážíme si jejich výsledků, kterými posilují dobré jméno naší školy. Zviditelnění úspěchů našich žáků bylo o to více motivující, že mezi hosty akademie byly tentokrát i dvě zástupkyně zřizovatele, tedy Olomouckého kraje: vedoucí oddělení krajského vzdělávání Jitka Pavlíková a metodik pro střední a speciální školy Jitka Selingerová.

Jako každý rok i tentokrát byli oceněni ti, kteří chrání naši planetu – nejlepší „sběrači“. Ve sběru papíru byl nejpilnější Viktor Cvek ze třídy SpA, nejvíce plastových vršků posbíral Daniel Hotěk ze třídy PrJB.

V pestrém doprovodném programu se představila většina dětí z naší školy. Taneční skupina „Super holky“ při školní družině s vychovatelkou J. Lošťákovou nám zatančila. Děti z II. třídy pod vedením učitelky J. Tóthové nás sborovou recitací provedly celým školním rokem. Své síly spojili zpěváci z V. třídy s dětmi ze speciálních tříd, které postavily krásnou zeď při společném zpěvu písně „Dělání“. Děti z mateřské školy opět roztomilě, procvičily si rytmickou

Zpěváci z V. třídy

hru na ozvučná dřívka. Při adrenalinové ukázce umění parkouru pod vedením učitele K. Zemánka jsme ani nedýchali, ale chlapci z 8. a 9. ročníku létali vzduchem bravurně a s jistotou. „Zvonek zvoní, škola končí, po schodech se běží,“ zpívala celá tělocvična píseň „Pátá“ spolu s žáky IX. třídy s kytarovým doprovodem B. Prudilové a rytmikou boomwakers.

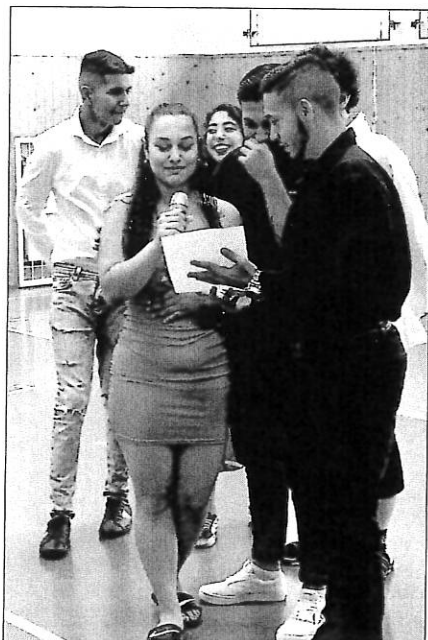
Chvilce loučení při akademii patří vždy k těm nejdojemnějším. Lipová víla Tilinka opět předala duhová vysvědčení předškolákům, kteří od září nastupují do prvních tříd. A její kouzelné zaříkávání: „*Hodně štěstí, hodně zdraví, ať vás škola pořád baví!*“ platilo pro všechny žáky naší školy včetně těch, kteří odcházejí a budou ve studiu pokračovat na učilištích. Za končící žáky osmých a devátých tříd pronesla děkovnou řeč Adéla Bartošková. Mimo ji-

né řekla: „*Budeme v dobrém vzpomínat i na to pěkné, i na to špatné. Zážitky nemusí být vždy pozitivní, hlavně že jsou silné... Loučíme se s vámi, mějte se krásně. Máme vás rádi!*“ Loučení bylo opět dojemné i zábavné, poděkování upřímné a kytičky všem učitelům a vedení školy voňavé. „*Bud' sbohem brácho z dětských let, byls lepší v počtech a já zas lépe čet,*“ zaznělo z reproduktoru a nejedno oko zvlhlo.

V samém závěru pedagogický pěvecký sbor poděkoval písní „Život je jen náhoda“ odcházející ředitelce M. Juránové, která pomyslně žezlo symbolicky předala svému nástupci. Od nového školního roku 2023/2024 bude naší školu řídit Kamil Zemánek.

Tak ať je to pro všechny rok šťastný, klidný a úspěšný, prožitý ve zdraví, lásce a míru.

Blanka Prudilová
SŠ, ZŠ a MŠ Osecká 301

Loučící se žáci osmých a devátých tříd

Zaplněná školní tělocvična

Foto: Julie Zdráhalová

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU NA PRAKTICKÉ ŠKOLE

Jak vypadal závěr školního roku na praktické škole při SŠ, ZŠ a MŠ Lipn. nad Bečvou, Osecká 301? Letos opět ve znamení závěrečných zkoušek.

Než nadešel měsíc červen, žáci 2. ročníku praktické školy dvouleté absolvovali v květnu povinnou praxi, která nám byla umožněna v sadu v Lipníku n. B., který patří Zemědělskému družstvu „Podhradí“ Týn n. B. Praxe se žákům líbila a byli rádi, že zaměnili školní lavice za práci v přírodě. V sadu vystríhávali nevhodné výhony na jabloních, dělali jarní sestřihy stromků.

V červnu zakončilo studium na praktické škole sedm žáků. V pondělí 5. června přišli do školy, aby vykonali praktickou závěrečnou zkoušku z odborného předmětu. Žáci dvouleté praktické školy vyráběli z keramické hlíny misku na pochutiny. Na jednoleté praktické škole v rámci předmětu „pomocné práce ve stravování“ umíchali žáci pomazánku na jednohubky a v předmětu „základy lidových řemesel“ v košíkářství upletli misku z pedigu.

Absolventi se svými třídními učiteli a asistentkami, fotografie z archivu školy

Po týdenním volna se ve škole konaly závěrečné zkoušky teoretické. Žáci přišli k závěrečné zkoušce připraveni a úspěšně ji všichni složili před zkušební komisí. Předsedou zkušební komise byl Petr Hanák, který k nám dojížděl několik let na závěrečné zkoušky, a letos to bylo již naposledy. Velmi

panu Hanákovi děkujeme za spolupráci, za klidnou a přátelskou atmosféru při zkouškách. Žákům, kteří zakončili studium, přeje v životě hodně zdraví a šanci zařadit se mezi ostatní, ať již v chráněných dílnách, či v pomáhajících organizacích.

Tatána Peterková

OLOMOUCKÝ KRAJ PODEPSAL S ČSZE A JEHO ČLENSKOU SŠE V LIPNÍKU N. B. ENERGÍ NABITÉ MEMORANDUM

Memorandum, které stvrzuje spolupráci mezi Olomouckým krajem, Českým svazem zaměstnavatelů v energetice (ČSZE) a jeho členskou Střední školou elektrotechnickou v Lipníku nad Bečvou, uzavřeli v pondělí 26. června zástupci všech jmenovaných stran. Podpořit by mělo vzdělávání budoucích kvalifikovaných odborníků v energetice. Olomoucký kraj se memorandumem o podpoře vzdělávání v energetice připojí k dalším krajům ČR včetně hl. m. Prahy.

„Oceňujeme rychlou a pozitivní reakci vedení Olomouckého kraje na naši společnou žádost se Střední školou elektrotechnickou v Lipníku nad Bečvou o podpoře odborného vzdělávání a užší spolupráci mezi zřizovateli vzdělávacích institucí, zaměstnavateli a školami. Věřím, že memorandum přispěje k podpoře regionální energetiky, dalšímu rozvoji odborného vzdělávání a k sociálnímu rozvoji v Olomouckém kraji,“ řekl k podpisu dokumentu Richard Vidlička, ředitel Českého svazu zaměstnavatelů v energetice.

Lipenská škola, certifikovaná pro obor energetiky, bude ve spolupráci s krajem a ČSZE zajišťovat výuku a profesní rozvoj budoucích energetiků. V rámci praktického vyučování může energetickým společnostem nabízet volné výrobní a montážní kapacity, například v učebním polygonu v Přerově, pro školení energetiků pro práce pod napětím. Svaz na oplátku pomůže například s materiálním zajištěním výuky, s větší informovaností o možnostech studia a podpoří nábor žáků do požadovaných oborů vzdělávání. Školské a pedagogické radě mohou zástupci ČSZE předkládat návrhy na úpravu školních vzdělávacích programů.

Olomoucký kraj se jako zřizovatel Střední školy elektrotechnické v Lipníku nad Bečvou zavázal podporovat výuku oborů středního vzdělání potřebných pro energetiku, například bude vhodnou formou propagovat soutěže v dovednostech žáků.

„Energetika doslova hýbe naší společností. Jde o strategický obor, jehož význam v dalších letech poroste tak, jak bude průmysl, a vlastně i celá společnost, přecházet na nízkoemisní provoz. Chceme, aby měl náš kraj dostatek odborníků, kteří se budou otázce energetiky věnovat a chceme, aby se na svoje povolání připravovali už teď,“ zdůvodnil vznik memoranda Josef Suchánek, hejtmán Olomouckého kraje.

Fotografie z archivu ČSZE

Lipenská škola si od vzájemné spolupráce slibuje zejména zvýšení atraktivit nabízených oborů, ale i užší napojení studentů na praxi. „Memorandum cítím jako závazek k nadstandardní výuce a realizaci moderních a nápaditých školních vzdělávacích programů. Konkrétně vidím příležitost plného využití polygonu v Přerově pro odborný výcvik elektrikářů. Cením si významu uzavřeného memoranda pro samotné město Lipník nad Bečvou, v němž má škola hlavní sídlo,“ uvedl Michael Tesař, ředitel Střední školy elektrotechnické.

Škola již nyní spolupracuje s některými firmami, hlavními formami spolupráce jsou odborný výcvik na jejich pracovištích, exkurze, odborné přednášky. Zaměstnavatelé mohou ve škole pořádat náborové akce a přímo oslovit čerstvé absolventy.

V květnu nejlepší žáci čtrnácti členských škol ČSZE, certifikovaných pro energetiku, převzali ve Velkém zrcadlovém sále MŠMT ocenění za úspěšnou reprezentaci školy. Ministerstvo tuto aktivitu dlouhodobě podporuje. Ocenění má zviditelnit úspěšné žáky a odborné technické vzdělávání, a upozornit zájemce o studium a jejich rodiče na perspektivní moderní obory a související benefity.

Milan Mostýn, PR konzultant ČSZE